

HRVATSKI LIST

CIJENA listu: U pretplati za čitavu god. K 36—, za polugodište K 18—, tromjesečno K 9—, mje- sečno K 9-60, u malopro- daji 12 fil. pojedini broj. OGLAŠI primaju se u upravilišta trg Custoza 1

Izlaže svaki dan u 5 sati vjektor.

MRVATSKI LIST izlazi u nakladnoj tiskari JOS. KRMPOTIC u Puli tig. Custoza 1. Uredništvo: Sisanska ulica br. 24. — Odgovorni urednik JOSIP HAIN u Puli. — Rukopisi se ne vraćaju. Čet- rad. nos. post. sted. 26.795.

Broj 927

Godina IV.

U Puli, ponедјелик 4. veljače 1918.

AUSTRO-UGARSKI RATNI IZVJEŠTAJ

Běč, 3. (D. u.) Službeno se javlja: Na visoravni Sette Comuni potraja pojačana djelatnost artillerije.

Poglavlju generalnog stožera.

NJEMACKI RATNI IZVJEŠTAJ

Berlin, 3. siječnja. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana javlja:

Za padno bojište.

Bojna skupina prijestolonasljednika Rupprechta: Na flandrijskoj fronti dodje popodne između Houdhoesterske šume i Lysa do živahnih bojeva artillerije. U kraju Lens, s obe strane Scarpe i zapadno od Cambrai oživi djelomično artilleriju. Kod Monchy-a bi odbijen jak izvidnički sunak Engleza.

Bojna skupina njem. prijestolonasljednika i vojvode Albrechta: Kod nekog neuspjelog poduzeda na kanalu Oise-Aisne pustiše Francuzi u našim rukama zarobljenika. Duž Ajlette, u odjelu Reims, na visočinama Moze i glavici Hartmannaweller mnogostruka djelatnost artillerije. Sa izvida na istočnoj obali Moze i sjeverno od Bedonvillera privede naša pješadija nekoliko Francuza.

Talijansko bojište:

Na visoravni Asiago živahna vatrena djelatnost.

Sa ostalih bojišta ništa nova.

Prvi majstor glavnog sijela Ludendorff.

Iz Rusije.

Kaos! Boljševici pregovaraju s centralnim vlastima o miru, a s druge strane pak navješćuju rat i samim svojim saveznicima. Trocki pregovore zateže, putuje u Petrograd, da pripravi nekakvu stupnicu, pa se onda opet vraća, opet pregovara. U Rusiji pak vode boljševici rat proti Finskoj, proti Ukrajini, proti Rumunjskoj, i još pošiljuju čete da brane Vladivostok. U Moskvi je protutrevolucija, u Petrogradu ubijaju i pljačkaju hrabri boljševički ratnici. A ipak Trocki vjeruje u pobjedu. Barem tvrdi, da vjeruje. Synkako se ni boljševici ne smiju podcijenjivati. Igraju igru na život i smrt. Traže svuda anarchističku revoluciju, traže obračun sa svim, što su vijekovi stvorili. Hoće da poruše sve, a iz tih ruševina infacu bi izazvali novi preporodjeni svijet, koji ne bi imao u sebi ni traga od nekadašnjeg života i poredjaja u svijetu. Hoće li im uspeti? Prema nekoj vijesti petrogradske brzojavne agencije, rekao je Trocki na trećem sveruskom kongresu radničkih i vojničkih vijeća među ostalim i ovo: „Ruska se delegacija neće odreći svojih zahtjeva. Ona neće sklopiti nikakvog separatnog mira. Pokret već pričinjaje maha u Poljskoj i Engleskoj. Vlast imperijalističkih i gradjanskih je vlasta podminjana. Evropski proletarijat će nas podupirati. Mi se borimo za sve opću stvar i mi ćemo pobijediti“. Na konferenciji u Brestu Litovskom Trocki je pred par dana tu vijest oprovratio i rekao, da je on kazao baš obratno.

Petrograd, 1. (D. u.) P. b. a! Sovjetove čete se približuju Kurguni, posljednjoj postaji pred Orenburgom. Kozaci Dutovljevi bježe natrag i na bijegu odbacuju svako oružje. Zauzeće Kazanja očekuje se sutra. Nova pojačanja, sa stavljenim iz pješadije i artillerije, dolaze sovjetskim četama u pomoć. Prema nekoj kasnijoj vijesti, Orenburg je pao u ruke sovjetskih četa. General je Dutov pobjegao.

Kijev, 1. (D. u.) Agentura. Ukrainske puškovnije Šećenko i Bogdan Georgevski pripojiše se, pojačane artillerijom, sovjetskim četama. Arsenal je zauzet. Ostale puškovnije garnizije nečekaju se boriti proti sovjetskim četama.

Amsterdam, 2. (D. u.) Reuterov uredjavlja iz Londona: List „Times“ doznaće iz Petrograda dne 31. siječnja: 7 oružanih momaka po bijelom danu je navalilo na neka poštanska kola sa 65.000 rubala i pobeglo bez zaprijeke, i ako se slučaj dogodio pred mnogo ljudi. — Osniva se uspostava direktne brzojavne sveze između Moskve i Berlina.

Izazvanstvo aalandskog otočja kod švedskog kralja.

Stockholm, 2. (D. u.) Svenska Telegrafom Biran, Kralj Gustav prihvatio je danas izazvanstvo finskog otočja, koje je predalo poslaniku, upravljenu na kralja i švedski narod i potpisano od 8000 ugleđnih otočana, u kojih se izražava želja, da se aalandsko otočje pripoji

Švedskoj. Kralj je izrazio želju, e bi švedska vlada u sporazumu sa slobodnom samostalnom Finskom našla koji izlaz, kako bi se prebrodilo poteškoće, koje se stavljuju na put ostvarenju želje aalandskoga stanovništva.

Konferencijski antante zaključena.

Paris, 2. (D. u.) Agence Havas javlja: Rad je konferencije alijiraca dovršen u subotu u 3 i po sata po podne. Zaključci stvoreni na sjednicama, koje su se jedna za drugom obdržavale, posvema potvrđuju jedinstvo saveznika. Što su tako izgradjeni, da će imati veliki uticaj na daljnje ratovanje.

Paris, 2. (D. u.) Ag. Havas. Prema listu „Petit Parisen“ sastali su se jučer saveznici generali u državnom kabineetu generala Weingenta, da se posavjetuju. Raspravljalo se samo o čisto vojničkim pitanjima, osobito se pretresao problem jedinstva mornarice i zapovjedništva. Generali su prorještili takodjer najnovije zračne navale na London i Paris i govorili o sredstvima, koja bi se imala upotrebiti, da se učini konac nedjeljima njemačkih letala.

IZ FINSKE.

Stockholm, 2. (D. u.) „Dagens Nyheter“ javlja iz Helsingforsa: Ruski su mornari odlučili, da se priključe ustaškom pokretu crvene garde.

Berlin, 2. (D. u.) Ovdješnji opunomoćnici finske vlade podali su Wolffovom uredu izjavu, prema kojoj nije vlast u Finskoj nipošto srušena, kako je kazao Trocki, nego sl. je samo na jugu Finske neka socijalistička vlast prelazno u malenom dijelu zemlje prisvojila vlast brutalnom silom, a da nije bila zakonito podupirana zakonitim ovlaštenjem.

Političke vijesti.

Njemačka stavka.

„Venkov“ piše: General Hoffmann izjadao se na bretskoj konferenci, kako su iz Rusije bili potajno poslani u Njemačku revolucionarni letaci, u kojima se nagovara narod, neka slijedi primjer ruskih boljševika. Sad je u Njemačkoj velika stavka radnika, koja se širi i zahtiva već i takove zavode, kao što su tvornice oružja, rudokop i brodogradilišta... Je li taj veliki pokret posljedicom ruske boljševičke agitacije? Na takovo je pitanje teško odgovoriti nama, koji dobivamo vijesti iz Njemačke samo iz strogo cenzuriranih časopisa i iz suhih telegrama dopisnog ureda. Njemački listovi pak samo ležimice dotiču se tog bolnog pitanja i samo nekoj od njih pišu o tom, da se boljševički pokret javlja su svojim posljedicama i u njemačkom proletarijatu. Za čim idu stavkujuće mase u Njemačkoj? To se je najjasnije pokazalo u Norimberku, gdje su priredili povorku, a na njenom čelu išle su žene, nošći velike table sa napisima: „Hoćemo bezodvlačni mir“. Baš od tog natlaka za bezodvlačni mir odvraćao je grof Czernin, državni tajnik Kühnemann i vojvodija Hindenburg, jer da se takovom agitacijom radi za neprijatelje, koji mogu kazati, da su i u Njemačkoj već slični rata, te da ne žele ništa, do li povratak čim najbrži prijašnjih odnosa. Hindenburg ipak proti stavkama ima još i drugi razlog, a to je čisto vojnički: „Svako odloženje posla im je kobni upliv na daljnje ratovanje, te je teški prekršaj proti momčadi u jarcima“. Ali sve te opomene ne pomoguše. Stavka se širi, a što je glavno: sudjeluju na njoj obe njemačke socijalno-demokratske stranke. A baš taj trenutak je važan. Poznato je, da je službena stranka s gospodinom Scheidemannom na čelu bila proti toj stavci, da je dapače odvraćala od nje. Sad pak vidimo na jedanput, da ta stranka zajednički s Liebknechtovom propaguje stavkaški pokret. Odakle taj preobrat? Sigurno vide vladini socijaliste, da je cito pokret ojačao, te da bi to bilo kobno po stranku, kad bi mu se ona protivila. Njemačka vlast gleda na stavku kao na zločin, i državni tajnik nije htio da pregovara sa stavkašima. Nijemci imaju u svemu metode. Tako i u stavci. U Beču je dovršila generalna stavka u nekoliko sati — u Njemačkoj traje već toliko dana. To za to, jer je bila pripravljena, promišljena i proračunana njeni tok. Vidimo, kako pušta posao obrat za obratom, i to tako, da stavka dobiva ugleda, važnosti, jakosti i snage. Pri njoj se opaža logika. Ništa slučajnog, ništa nepredviđenog, baš obratno, sve je matematički unaprijed proračunano. A ipak vladini se krugovi nadaju, da će u nekoliko dana sigurno prestati.

Mir.

Iz radničkih slojeva primamo: U zadnje se doba često čuje od razne vrste ljudi, neka narod sam nastupi za mir, i dok narod sam ne bude odlučno nastupio za mir, mira neće biti. Mi smo sporazumi. I baš tu treba jasnoće i razgovjernost, da znamo, kojim ćemo putem udariti, da dodjemo skoro do pravednog i poštenog mira. Radnik nam piše o tom: Narod mora, da podade narodu ruku, narod mora, da se sporazumi s drugim narodom, i dok to ne bude, ni mira neće biti... Mir, kojega će sklopiti vlada s vladom, bez priznanja naroda, gdje će samo pojedine osobe, u koje narod nema nikakvog povjerenja, pregovarati i mi njegovo, i jedino u takovom uzajamnom radu može da postane i država i svi pojedinci sretni. Slobodan, kulturni i gospodarski razvoj mora se zajamčiti svakom narodu, i onda, kad se ljudske mase o tom sporazume, ratovanje postaje besmisleno. Radnik, koji nam ovo saopće, sam je uvjeren, da je danas teško do toga doći, ali da je ipak to moguće. Vodje proletarskih stranaka danas klipaju za vladom i ispunjuju sve vladine zahtjeve, i na njezin mlig zvadaju mase. I dok se mase same ne osvijeste, ostati će sve pri starom. Mi smo socijalni i smo demokratski, i takovi ćemo da ostanemo i u buduću. Ali naša nacijonalna sloboda, to je prvi zahtjev, kojega postavljamo i za koji ćemo se boriti. Mnogo smo se dali izrabljivati od praznih krilatica, iskreno smo uzmimali na srce sve, što su nam bajali, ali smo se ipak fonačno osvijestili. Jedino takav mir, koji će svaki narod primiti sa zadovoljstvom i osjetiti, da je to i njegov mir i jamstvo za njegov slobodni život i razvitak, donijet će svijetu sreću, provesti ideje socijalizma i prave demokracije.

Iz slavenskog svijeta.

Za naše narodno ujedinjenje. H. D. objavljuje izjavu od 48-orice zagrebačkih svećenika, u kojoj se ovi izjavljuju za jugoslavensku deklaraciju, te za samoodredjenje, jedinstvo i nezavistnost jednog i istog naroda Hrvata, Srba i Slovenaca. Dalje se javlja: Omladina svih zagrebačkih srednjih škola izjavila se listom za jugoslavensku deklaraciju, koja stoji na temelju prava samoodredjenja naroda. Dosada je potpisalo tu izjavu preko 1000 djaka obojeg spola. — Osim toga je izjavila svoje pristajanje uz jugoslavensku deklaraciju i bogoslovска omladina u Senju. — Izjavili riječki i sušački Hrvata, Srba i Slovenaca priključile se i daljnji primorski gradovi. — „Primorske novine“ objavljaju izjavu Kastavaca, koju su ovi poslali. Jugoslavenskom klubu u Beču. U izjavi se odobrava rad naših narodnih zastupnika na carbinskom vijeću, naročito deklaracija od 30. svibnja 1917. Izjavu je potpisalo preko dvije hiljade osoba. — Za slobodno ujedinjenje Slovenaca, Hrvata i Srba u hapsburškoj monarhiji glasovalo je, kako javlja „Jugoslovan“ do sad 442 općine, žene i djevojke su pripisale 255 izjave s 82 986 potpisa. Svećenstvo je glasovalo u 30 dekanija, društva 35, okružna zastupstva, kotarska školska vijeća i učiteljstvo u 15 krajeva na skupština, zadruge, željezničari i radnici u 9 krajeva. — Uskrsnuće, blagdan se približuje. Hoćemo li do onda svi ustati? Nije li križni put i Kalvarija već — iza nas?

Zahtjev Slavena za sudjelovanje kod mirovnih pregovora. Javljuju iz Beča: Češki svaz, jugoslavenski klub i rusinski savez upravili su na predsjednika austrijske delegacije Hausera u ime svojih zastupnika u austrijskoj delegaciji zahtjev, u kojem se veli: Na početku sjednice delegacije stavili su češki, jugoslavenski i rusinski delegati predlog, da se pripuste mirovnim pregovorima u Brest-Litovsku svi narodi Austrije. Taj smo zahtjev smatrali prešnim, te mislimo, da je nužno, da se sazove plenum delegacija, da se taj zahtjev može podnijeti prema poslovniku.

Što je s Poljacima? Pred par dana javisemo, da će u Poljskom kolu pobijediti radikalni elementi, i time će austrijska politika stupiti u novu fazu. Sve bi se slavenske stranke našle tako na okupu u boju za zajedničku stvar-

Medutim još ovog puta pobijedila je u Poljskom kolu austrofilska konservativna stranka. Dne 31. prošlog mjeseca bje izabran predsjednikom Poljskog kola barun Götz, pristaša politike dra. vitezeta Bilinskog, konservativac, veleposjednik i voleobrnik, te njegov izbor znači, kako pišu „Narodni Listy“ nove borbe u Poljskom kolu između politike, označene majskom deklaracijom i konzervativne politike, koja ide zatim da se Poljsko kolo baci opet u vladin zagrijaj. „Narodni Listy“ vele, da nije isključeno, eće se Poljsko kolo raspasti. — Istog dana na večer, kad je izbor predsjednika bio već obavljen, posjetio je vodja poljskih narodnih demokrata (Svepoljaka), zast. Glombinijski, predsjednik Češkog svaza, zast. Stanjeka, s kojim je dugoraspavljao.

Domaće vijesti.

Hrvatstvo u Puli. Hrvatski jezik kaošto i svi slavenski jezici izgledaju u očima naših narodnih protivnika kao nešto manje vrijednog, inferiornog, što se s njihovom razvikanom kulturom nemože tacmiti. A to, da smo mi Slaveni popustljivi, da s tujnjcem govorimo u njegovom jeziku, daje im razloga, da nas, ne poznavajući našeg moralnog osjećaja, drže slabčima, te smatraju za svoju svetu dužnost, da nas tlače i brutalno vladaju nad nama. Nepoznavajući naše povijesti, naše književnosti i umjetnosti i opijeni vlastitom slavom drže oni još dandanas naš jezik jezikom barbara, necivilizovanih robova, nad kojima se po njihovom mišljenju može gospodovati po miloj volji. Vide u našem narodu samo dobre sluge u rukama bilo kojeg gospodara, sluge, koji se pokoravaju i vrše zapovijedi, bile one mal na štetu njima samima, sluge, koji si nijesu svjesni svoje vlastite snage. Polagano tek počinju da shvaćaju, rastriježnjeni neuzdrživom bujicom slavenske sile, da je narod kojega su prezirali, snažan i jak, i tu snagu i energiju mladog preporodjenog naroda počinju štovati. Rat je potegao za kose i osvijestio od opilosti mnogog protivnika Slavena a jedva budući će svijet moći ocijeniti pravu ulogu, koju je igralo Slavenstvo u ovom ratu proti brutalnoj sili. Slaveni nijesu nikada ni nigdje osnivali svoje zahtjeve na sili, pa tako ni mi, puljski Hrvati nijesmo nikada zahtjevali ništa osim onoga, što nam po pravu pripada. Naš grad poprimio je u ove tri i po ratne godine tužan izgled. Kamo god se okreće, svagdje pustoš, svagdje neugodne usponjene. Svaki te predmet, svaki naredaj sjeća, da si u tvrdjavi. A ipak je i u ovo žalosno doba hrvatska misao u Puli preoteta maha. Osjeća se, kako mladi orijaš provaljuje, kako zauzima postojanku za postojankom. Morao je nadoči rat, da osvanu u Puli troježni oglasi, moralo se najprije proliti na potoke krvi, da se mjerodavni faktori uvjere, e je u Puli nužna potreba hrvatskih škola. A ipak se danas približaju na zidove troježni oglasi, a na kotarskoj zgradi čitamo veliki ukusni natpis: c. k. kotarsko poglavarstvo, a da nema nikoga koji bi tome prigovorio, jer svatko osjeća, da je to bilo potrebno i opravданo. Mi, puljski Hrvati moramo biti iz dina duše zahvalni sadašnjem c. k. tvrdjavnom povjereniku, koji, premda sin tujnjeg naroda, ipak je svoju tešku službu, punu odgovornosti, vršio uvek do sada pr. vedenje, plemenito i nepristrano. — Hrvatstvo u Puli polagano se ali sigurno diže i mi smo si svijesni, da ćemo u času kad budemo na koncu rata zaključiti našu bilancu, moći ustavoviti mnogo dobitaka. Jesmo li, a to opet sigurno jesmo, mnogo toga u zgodnom trenutku

proigrali i zanemarili, moramo samo da kažemo svi: „nostra culpa!“

Putovanje u Švicarsku. C. kr. tvrdjavnji povjerenik oglašuje: Švicarsko federalno vijeće izdalo je jednu naredbu glede pograničnog redarstva i nadzora stranaca, koja stupa u krijeput danom 20. prosinca 1917. Ista sadržaje medju ostalim i slijedeće odredbe: Svaki inostranac, koji hoće da putuje u Švicarsku, mora biti providjen putnicom odnosno kakvom drugom jednakopravnom iskaznicom. Osim toga, ima da prikaže izvadak kaznog zapisnika odnosno svjedodžbu dobrog poнаšanja, izdanu od pripadne mu oblasti, te kojačno da dokaže besprikornost svrhe namjeravanog boravka i da posjeduje dostatnih sredstava za boravak u Švicarskoj. Glede nadzira vrijedi kodredba, da je svaki inostranac, koji stupa na Švicarsko zemljište, dužan, da se u roku od 24 sata prijavi kod redarstvene oblasti, te da se iskaže glede svrhe svog boravka. Svaki inostranac, koji to dokaže, dobit će nakon pohrane vlastitih isprava kontrolnu kartu (Kontrollkarte), koja će mu služiti kao iskaznica na Švicarskom zemljištu. Druge naredbe odredbe tiču se kaznenog postupka i administrativnog izgona iz zemlje, koji može da bude naredjen medju ostalim i u slučaju propusta prijave, uskraćenja razjašnjenja i krivih navoda.

Zapis za plismonošću. Ravnateljstvo pošte i brzojava u Trstu saopće: Josip Silberbauer, umro u Beču godine 1916. odredio je medju ostalim i jedan zapis (legat) od 10.000 kruna za plismonošću, koji su u ovom svjetskom ratu bili teško ranjeni. Za podjeljenje potpora iz ovog zavještaja Silberbauera uzimaju se u obzir isključivo oni poštanski namještenici, koji su u svjetskom ratu bili teško ranjeni te koji su prije nastupa ratne službe i prije negoli su bili ranjeni, obavljali dostavnu službu. Dotične molbe imaju se podastrijeti c. k. poštanskom ravnateljstvu putem nadležnog poštanskog ureda.

Mlodar za našu srednju školu u Puli. Preko uprave našeg lista položeni su slijedeći doprinosi: Polaže gosp. Ivan Lasković K. 50. — Jedan skup rodoljuba i prijatelja naše škole, položio je kroz m. slijepanj o. g. K. 163.40. Darovaše: po K. 10: Vukelić, pl. M. Barać M., Grublješić S.; po K. 5: Mahulja M., Tavra I., Bizaca D.; po K. 4: Kovacević M., Maršić S., Šarić L., Mladinić P., Baucić A.; po K. 3: Spaleta A., Dobreško M., Faget R., Gregori J.; po K. 2: Matejčić M., Rušev R., Bedalov M., Čatipović J., Lončarić M., Wallč V., Bratančić N., Zore A., Tadinac M., Supraha L., Grubellé A., Gagić J., J., Gašparić, Pupačić I., Pallnjić I., Čargonja M., Misloj J., Perožić, Jurčić J., Stipanić, Dorkin B., Linić R., Erceg I., Rogić B., Knežević L., Pindulić M., Pastorčić M., Widoni J., Izoljan M., Barić B., Peleč Katerić A., Borović V.; po K. 1: Buzančić J., Jurin J., Jerčić A., Kurlin L., Stipanov M., Bać B., Vidinić F., Ključić S., Brkić S., Reich E., Frnulić, Petrović I., Tijan I., Milinarić K., Baraba M., Kale M., Đitrić, Widić M., Puntar, Kurić I.; po 40 para: Povše. Ukupno K. 213.40; zadnji iskaz K. 47.857.40; sveukupno K. 48.070.84. Uzornim i svijesnim rodoljubima budi čast i hvala! Naprijed za našu narodnu prosvjetu!

Prodaja ribe. U slučaju, da prispije riba prodavat će se ona danas. Pravo kupovati ribu imaju danas vlasnici živočišnih karata počevši od broja 5501.

Poruke iz uprave.

Gg. Rocce i Stražić. Hvala Vam na proglašenju lista! Živjeli!

je njemačko. Govorio sam im, neka naruče i hrvatske, da sam im i par adresa za knjige i novine, ali čitao sam im na obražima, da će sve te adrese baciti, čim iz kuće izadjem.

Župnik ponudio mi je kod sebe 'noćische' i kasno je već bilo u noći, kad smo prekinuli naš razgovor. Ostao sam u sobi sam, sjeo sam k pišačem stolu i pomno sam sve, što sam vido i čuo u bilježnicu ispisao. Rezultat je bio žalostan: kako sam se prije veselio, tako sam sada bio žalostan, kad sam vido, da je i govor i nošnja tog puka tek maska za njemačko srce i mišljenje. — Sutradan htio sam posjetiti i treće selo naše naseobine, Fröllersdorf. Župnik prerovski pratio me je skoro do samog sroca, bili smo udaljeni još kojih 300 koraka, kad smo se oprastali. U toj situaciji zastigao nas je žandarm, koji je već odulje vremena od Novog Prerova za nama lšao i sve nam se više i više približavao. Okrenuo se je odmah k meni.

— Bio ste jučer kod „krobočkih“ seljana u Prerovu? pitao me je onim poznatim žandarskim glasom, njemački naravno.

— Da.

— Dakle Vi ste onaj, koji im je svakojake sumnjuće knjige i novine preporučio i koješta ih ispitivao?

— Ja sam taj, da, ali...

— Genug! Im Namen des Gesetzes sind Sie als spionageverdächtig verhaftet. Folgen Sie mir

Prosvjeta.

„Ilustrovane Novosti“. Primisno prije broj tog ukusno opremljeng tijednika. U zadnje doba, gdje se u jugoslavenskom svijetu toliko piše, toliko časopisa izdaje, dobrih i slabih, osjećamo potrebu takvog časopisa, u kojem bi se pružila čitatelju jedinstvena slika iz svih grana naše književnosti i umjetnosti a ujedno i kratak pregled u slikama o svim važnim dogadjajima, što se u tom burnom vijeku zbivaju. U prvom broju nalazi se početak romana iz ratnog života „Jaram“ od ruskog pisca Leonida Andrejeva, koji se nastavlja. VI. L. Dubravčić: „U sablasnoj noći“; Antun Farčić: „Iz Karlaške kaznione“, pjesma na gradeckoj kaznioni; Guido Tartaglia: Na znanje; A. Trešić Pavčić: Božanska slatkoča. Osim toga imaju kratak pregled: kazalište, književnost, umjetnost, moda. Naše slike i na koncu šale iz savremenog kulturnog i političkog svjetovnog života. Prvi je broj opremljen portretima mladih umjetnika Milana i Duška Jovanovića, dr. Tresića-Pavčića, Iva Vojnovića u čelju šibenske tamnlice, Josipa Pavića, Majke de Strozzi, Bojivoja Raškovlja, te mnogim uspješnim slikama iz života naših boraca na ratištu. „Ilustrovane Novosti“, su štampane na finom papiru i stope godišnje: K. 20, pol godine K. 10. — četvrt godine K. 5. — pojedini broj 40 fillira: Uredništvo „Ilustrovanih Novosti“: Gundulićeva ul. 26, a uprava: Marije Valerije ul. 6 u Zagrebu.

Izložba. Primili smo drugi broj ovog književno-umjetničkog polunesečnika s ovim sadržajem: Tih. Ostojić: Kad doleti golub sa grančicom mira. — Šima Pandurović: Noć slutnje. — R. F. Magjer: Na prevozu. — M. Vlastović: Badnja noć na vlastelinstvu. — Dar. M. Odošić: Saloma. Mihailo Miron: Bojna pesma. — Milorad M. Petrović: Anegdote iz života srpskih književnika. — Gl. de Monast. Povratak. — Svetislav Banica: Budjenje. — Vršac. — Nova izdanja. — B. Pekarić: Književna kritika u Hrvata. — U Pregledu piše Z. o. R. F. Magjeru, S. piše o novom upravitelju zagrebačkog kazališta i Tih. Ostojić o blagopokojnom Dr. Konstantinu Jirečku. U istom se broju nalazi portret Pavla Petrovića, člana kralj. budiimpesianske opere i karikatura pesnika R. F. Magjera od R. Valića. Izložba je štampana čirilicom a pretplata joj iznosi na pol godine 8 K — na četvrt godine 4 K. Rukopise i pretplatu treba slati na: „Izložba“, Versecz, Pancsovajut. 27. — Hrvatska štampa nije dočekala taj srpski časopis sa simpatijama. Zanimivo je, da se u istom broju nalazi pesma pesnika R. F. Magjera i karikatura pesnikova. Biće da ni oni sami to ozbiljno ne shvaćaju.

Vojničke vijesti.

Dnevna zapovjed lučkog admiralata broj 34.

od 3. siječnja 1918.

Posadno nadzorstvo Satnik Badl.

Lječničko nadzorstvo na N. V. b. „Bellona“:

Mor. Štop lječnik dr. Prandsitter.

Lječničko nadzorstvo u mornaričkoj bolnici: linijski lječnik dr. Teichmann.

Sjetite se udovica i siročadi palih vojnika!

nach!) dovršio je majestetno gospodin c. kr. žandarm.

Brrr!

Župnik i ja počeli smo mi čitavu stvar tu mačiti. Iz njegovih odgovora razabrao sam, da su me naši Kroboti sami isli žandarmima „prijaviti“, suminjeće me zbog špijunaže. Ja da se izdavam za Krobotu, ali Krobot da nisam, jer da ni ne znam „dobro“ krobočki govoriti. Po svoj prilici, da sam srpski ili rусki špijun. Svi naši razlozi nisu mogli promjeniti žandarmovu odluku. On da „mora ispitiniti svoju dužnost“. Oprostio sam se za župnikom i nastavio sam put sa žandarmom, ali ne u Fröllersdorf, nego u Mikulov, na kotarski sud ili točno rečeno u zatvor kotarskog suda.

U 24. sata nastala je, kako bi diplomata rekao, potpuna promjena situacije. Jučer u podne plakao sam od ganuća, što čujem hrvatski govor, vidim hrvatski puk, a danas? Danas da plačem od ljudine i razočaranja, što mi je taj isti puk svoju protuljubav iskazao tako, da me je u zatvor doveo? Ne! Žalost i razočaranje bili su preveliki, da bih mogao plakati.

Nijem, suhih očiju, slijedio sam ja „spionage-verdächtiges Individuum“ žandarma po putu, koji vodi u tamnicu...

) To znači: Dosta! Vi ste kao sumnjivac zbog špijunaže zatvoren. Idite za mnom!

Rod hrvatske naseobine u Moravskoj.

(Konac).

Malo bolje, hrvatske prilike vladaju u sređujoj naseobini Novom Prerovu. I muško i žensko nosi tu slikovitu svoju narodnu nošnju, krasno i življano i izradjenu. Izšivanje i vezene stvari naših naseljenika imaju i veliku umjetničku vrijednost. Krasan dojam dobiva čovjek u novoprerevskoj crkvi, punoj narodnih radova sa hrvatskim natpisima. Brigom novoprerevskog župnika nalazi se zidovima i par hrvatskih rečenica iz biblije. Ali da se ne bi tko prevario i mislio u književnom jeziku. Bože sačuvaj, te ne! Hrvatski samo ono, kako se u njihova tri sela govori. Pa i taj domaći hrvatski govor jest saino bijedna pepeljuga, odredjena jedino za obiteljsko ognjište. U školi, na pošti, na općini i kod državnih ureda jest sve njemački. U crkvi još toliko, da je svaka treća propovijed hrvatska. Župnik novoprerevski prijavio mi je, kako već je imao poteškoće, kad je htio, da se na novokupljeni „Križni put“ da hrvatske natpise. Naš „Hrvati“ htjeli su u savezu sa učiteljem, da se da njemačke! Da, istinu mi je rekao Janiček, češki doseljenik u Novom Prerovu: „Oni se nazivaju Hrvatima i nose hrvatsko ruho, ali duše i srca njihova su njemačka“. Oni su Nijemci hrvatskog materinskog jezika. Hrvatskih knjiga ili novina ne češ u njihovo kuce naći. Sve